

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/389/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712205366
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712205366.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobkyne: I. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX P., D. R. XXX, zast. splnomocnenou zástupkyňou: I. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX P., D. R. XXX, proti žalovanému: E. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX P., D. R. XXX, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária Brázdil & Brázdilová, 960 01 Zvolen, Trhová 1, „o vydanie 1 nehnuteľnosti - vrátenie daru“, na odvolanie žalobkyne zo dňa 16. 10. 2012 proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/89/2012-34 zo dňa 21. 09. 2012, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu v časti, v ktorej rozhodol o náhrade trov konania potvrdzuje.

Vo zvyšku zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil; žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v sume 159,16 € na účet splnomocneného zástupcu žalovaného do troch dní. Žalobkyni vrátil súdny poplatok z návrhu na začatie konania prostredníctvom Daňového úradu Banská Bystrica. V časti, v ktorej rozhodol o náhrade trov konania vec právne posúdil podľa ust. § 146 ods. 2 OSP. Žalobkyňa späťvzatím návrhu procesne zavinila zastavenie konania, potom jej súd uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému. Tieto pozostávajú z dvoch úkonov právnej služby v sume 117,38 € + 15,26 € (režijný paušál) + 20 % DPH.

Žalobkyňa v podanom odvolaní namietala uznesenie okresného súdu v časti, v ktorej rozhodol o náhrade trov konania. Žiadala uznesenie zmeniť tak, že v zmysle ust. § 142 ods. 2 OSP žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uviedla, že žaloba bola podaná dňa 03. 04. 2012. Žalovaný sa účelovo „zbavil“ nehnuteľnosti, túto daroval manželke J. H.. Vklad bol vykonaný dňa 15. 05. 2012. „Oznámenie Okresného súdu Zvolen o skutočnosti, že odporca predmetnú 1 nehnuteľnosti už nevlastní, bolo doručené doporučenou poštovou zásielkou dňa 18. 07. 2012“. Dňa 15. 08. 2012 žalobkyňa vzala žalobu späť. Prvé pojednávanie bolo vytýčené na deň 12. 09. 2012. Už tento sled postupností svedčí o tom, že žalovaný sa účelovo „zbavil“ nehnuteľnosti. Súd neskúmal ani skutočnosť, že žaloba bola podaná dôvodne. Zo strany žalovaného dochádzalo k porušovaniu dobrých mravov voči žalobkyni - starej matke žalovaného. Súd nezobral do úvahy skutočnosť, že žaloba bola podaná dôvodne. K späťvzatiu žaloby došlo na základe správania sa žalovaného. Rozhodol jednostranne v prospech žalovaného.

Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že uznesenie okresného súdu považuje za správne.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Okresný súd vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia okresného súdu, konštatuje správnosť dôvodov napadnutého uznesenia. Na zvýraznenie správnosti dodáva.

Podľa ust. § 96 ods. 1 OSP navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Žalobkyňa návrh podaný dňa 03. 04. 2012 vzala v celom rozsahu späť podaním zo dňa 15. 08. 2012 (č. I. 26 spisu). Uviedla, že žalobu „na vydanie 1 nehnuteľnosti podanú dňa 03. 04. 2012 na Okresnom súde vo Zvolene, vedenú pod sp. zn. 8C/89/2012-16 beriem späť, nakoľko odporca E. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. R. XXX, XXX XX P., predmetnú 1 nehnuteľnosť vedenú na LV XX k dnešnému dňu už nevláda“.

Okresný súd napadnutým uznesením konanie zastavil. V tejto časti je uznesenie okresného súdu právoplatné, odvolaním nebolo napadnuté.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zatavené.

Podľa ust. § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu. Otázka zavinenia zastavenia konania má pri rozhodovaní o náhrade trov konania osobitný význam, pokiaľ účastník konania zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, súd prizná ostatným účastníkom konania (druhej procesnej strane) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie ich práva. Vo všeobecnosti zavinenie toho, že konanie muselo byť zatavené, môže spočívať v rozmanitých okolnostiach. Jednou z takýchto okolností môže byť skutočnosť, že žalobca vzal návrh na začatie konania späť. Pri riešení otázky, či účastník konania zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, treba vychádzať výlučne z procesného hľadiska a so zreteľom na procesný výsledok. Teda zavinenie je možné posudzovať iba z procesného hľadiska, nikdy nie podľa hmotného práva, pretože potom by súd musel skúmať dôvodnosť nároku vo veci samej, a to aj po zastavení konania. Potom, ak žalobca zobral návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí (pokiaľ nejde o prípad uvedený v ust. § 146 ods. 2 druhá veta OSP), že zaviniť, že konanie muselo byť zastavené a je preto povinný nahradiť trovy konania žalovanému. O prípad zavinenia zastavenia konania nejde vtedy, ak dôvodom pre zastavenie konania bolo späťvzatie takého návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, navrhovateľ ho vzal späť len so zreteľom na správanie sa odporcu (spočívajúce napr. v tom, že odporca až na základe proti nemu smerujúceho návrhu pristúpil k splneniu povinnosti označenej v návrhu); v takomto prípade sa uplatní ust. § 146 ods. 2 druhá veta OSP.

V súdnej veci nie je sporné, že v priebehu konania (toto začalo dňa 03. 04. 2012) žalovaný previedol vlastníctvo k nehnuteľnosti, ku ktorým žiadala žalobkyňa „vydanie“ tiež „vrátenie daru“, tiež „zrušiť vecné bremeno“ na J. H. rod. J.. Vklad vlastníckeho práva bol vykonaný dňa 15. 05. 2012 pod V 317/12 rozhodnutím Správy katastra C. (č. I. 24-24 p. v. spisu). Tým sa zmenili hmotnoprávne pomery k pozemkom a z procesného hľadiska sa vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo záväzné ohľadom vlastníctva k nehnuteľnosti evidovanej katastrom nehnuteľností pre každého zapísaného vlastníka. Aby sa ale predchádzalo nekorektnému správaniu sa žalovaných vlastníkov počas prebiehajúceho súdneho konania, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k nehnuteľnostiam, zákon s účinnosťou od 15. 10. 2008 vyžaduje od žalobcov, aby podali „na príslušnej správe katastra nehnuteľností návrh na zápis začatia súdneho konania“ (§ 44a OSP) a potom „výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorá nadobudla vecné právo k tejto nehnuteľnosti v čase, keď v katastri nehnuteľností bola vykonaná poznámka o tomto súdnom konaní“ (§ 159a OSP). Zákon č. 162/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov v ust. § 34 ods. 2 reaguje na ust. § 44a a § 159a OSP.

Z uvedeného vyplýva, že žalobkyni nič nebránilo, aby v priebehu súdneho konania reagovala na zmenenú právnu situáciu a poistila sa pre prípad prevodu vlastníctva zo žalovaného na inú osobu. Takto ale nepostupovala. Z procesného hľadiska potom platí, že žalobkyňa, ktorá zobrala návrh na začatie konania späť, zavinila zastavenie konania. Podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP je povinná nahradiť trovy konania žalovanému.

Odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, v ktorej rozhodol o náhrade trov konania ako vecne správne potvrdil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.